

Свега овога не би било да су Молдавац, Немац и Македонка (оно троје странаца из Уставног суда БиХ), уместо да целу БиХ закопавају у живо блато, пресуђујући по жељи лидера једне политичке партије и ургенцијама Брисела, Берлина и Вашингтона, изменили своју првотну одлуку о неподобности Светог Стефана.

Свакоме - осим лажним душебрижницима који раде о глави миру и стабилности у овом региону - јасно је да је изворни "Дејтон" права мера компромиса три конститутивна народа и једина шанса за опстанак БиХ.

Онима који и даље не разумеју шта хоћу да кажем, препоручујем да читају Имануела Канта и Алију Изетбеговића.

Велики Кант је, у своје време, резонувао овако: Предрасуде су претходни судови уколико се прихватају као основне поставке или принципи и зато сваку поједину предрасуду ваља сматрати неким принципом погрешних судова, јер из предрасуда потичу, сада већ више не само предрасуде, већ - погрешне расуде, тј. судови!

А рахметли Изетбеговић, овако је, са историјске дистанце, 2000. године, образлагао разлоге за одржавање октроисаног референдума о независности БиХ, 29. фебруара и 1. марта 1992. који је организован уз противљење политичких представника Срба и бојкот грађана тог истог конститутивног народа.

- Референдум нам је био битан с обзиром на карактер рата. Имамо ситуацију: рат прије референдума и рат након референдума. Рат прије референдума је грађански рат, а рат након референдума је агресија. И зато је референдум битан - говорио је Изетбеговић сениор.

